

TIC TAC

Revista elevilor
talentați și
inteligenti din
clasele gimnaziale
ale
Colegiului Național
„Dragoș Vodă”

Numărul 18, Mai 2019

Număr realizat de elevii clasei a VI-a C.N.D.V

Primăvara

Petrovan Rares

La 1 Martie, în prima zi de primăvară natura reînvie după trei luni grele, geroase și friguroase de iarnă.

Soarele cu blânde sale raze topește pelerina fină de zăpadă și lasă să iasă vestitorul primăverii ghiocelul. Copacii înfloresc cu flori de toate culorile, florile blânde își scot capul la suprafață pentru a fi mângâiate de finele raze ale soarelui. Iarba încolțește, iar prin firavele sale fire verzi se trezesc și micile insecte care au stat trei luni sub pământul răcoros.

Păsările încep să cânte un preludiu melodos de fericire că natura a reînviat. Stoluri întregi se întorc în țara lor după o călătorie în tărâmurile calde. De toate culorile albe, roșii, albastre, ele formează un curcubeu pe cerul senin fără nori negri, doar cu un soare sfios care încălzește planeta. Toate animalele ies din culcușurile lor pentru a căuta de mâncare după un anotimp de hibernare.

Primăvara e cel mai vesel anotimp, deoarece toată natura reînvie după o iarnă în care nimic nu era colorant, iar toate viețuitoarele se ascund de gerul năprasnic care stă deasupra țării noastre. Primăvara este anotimpul florilor, al culorilor, al vieții, al veseliei și toți oamenii îl apreciază și de aceea e și anotimpul meu preferat.

Primăvara

Daria Leordean

Primăvara, fiica cea mai tânără a bătrânului an, cea aducătoare de bucurie și voie bună a sosit și la noi cu alaiul ei de flori, lumină și culoare. Totul e învăluit în mantia de lumină a soarelui, care mângâie blând pământul și toate vietățile. Bolta albastră se oglindește în apele limpezi ale râurilor.

E deja primăvară! Iarna și-a luat zborul ca un vultur ce dispăre în zare întinzându-și aripile maiestuoase deasupra întregului orizont. Clopoștii și-au scos căpșorul lor alb afară să dea vestea în toată țara că a sosit primăvara. Soarele mângâie cu razele sale fierbinți obraji roșii ca și trandafirul. Plapuma țesută de zâna iarna se destramă firicel cu firicel. Lalelele din grădină erau la fel de colorate precum curcubeul abia apărut. Privighetorile cântă de fericire că după atâta timp revăd zâmbetul minunat al soarelui.

Izvoarele au rupt lacătul de gheață și se rostogolesc repede, repede spre vale. Poteca pietruită duce într-o poieniță cu flori, păsări, fluturi care prin zborul lor firav și delicat împrăștie mireasma primăverii. Cărbușii dorm la soare, dezghețându-și aripioarele. Păsările călătoare par niște vâslași pe marea cerului albastru. Rândunicile ciripesc în deschiderea concertului primăverii.

Zâna primăvară devine cea mai talentată pictoriță care pictează tabloul cu paleta sa de culori și împarte din pocalul ei voioșie. Primăvara este cel mai frumos anotimp !

Daria Leordean

Stan Luca

Bogățiile primăverii

Stan Luca

Privesc prin fereastra casei și sufletul meu se declară încântat de întregul spectacol al naturii. Ador să văd cum înflorește fiecare pom din livadă, cum ghiociei și brândușele inundă covorul proaspăt și fraged de iarbă. Privesc păsărelele care se întorc pline de speranță în locurile calme, calde și iubitoare din care baba iarnă le-a izgonit. Mieii zburdă vioi sub privirile gingașe ale păstorilor dar și sub privirile agere ale câinilor. Fetele împletesc cununițe de pădăii iar băieții își testează agerimea în concursuri de cățărăt în copaci.

Primăvara este anotimpul bucuriei și al veseliei. O lumină caldă se revarsă încet, încet pe întreg pământul și atinge ușor, ușor fiecare suflet. Primăvara e o mamă bună ce oferă o îmbrățișare gingașă fiecărui copil al său. Soarele răsare mult mai zglobiu în acest anotimp și cu greu vrea să părăsească bolta cerească în favoarea lunii. Casele sunt pustii. Curțile, parcurile, grădinile sunt pline de oameni dornici să sărbătorească minunata primăvară.

Primăvara pictează sub privirile mele un tablou de o frumusețe greu de spus în cuvinte.

Venirea primăverii

Hotico Carina

Odată cu sosirea primăverii, îmi amintisem de cireșul din spatele casei și de florile sale precum spuma laptelui. Aveam senzația că e mai frumos ca niciodată. Albinele se adunau în vârful său, trecând pe la fiecare floare înzestrată cu polen până când ajungeau la trunchi.

Mirosul specific al arborelui mă făcea să mă simt ca în anii trecuți. Îmi petreceam ore ascultând muzică la umbra lui și citind. Nu mă plictiseam în preajma lui niciodată.

Era frumos să admir grădina casei mele de pe geamul de la etaj. Vedeam cum odată cu plecarea soarelui, nicio brândușă nu mai îndrăznește să se deschidă. Păpădiile urmau același exemplu.

Nu pot descrie peisajul acompaniat de ciripitul talentat al păsărelelor pe care îl aud de fiecare dată înainte de culcare. E un peisaj așa de bogat pe care mi-aș dori să îl împărtășesc cu toți prietenii, dar nu există cuvinte potrivite pentru acesta. Pot spune doar că natura este o comoară, merită văzută și analizată în detaliu.

Natura se remodelează în funcție de anotimp, dar în opinia mea, primăvara îi oferă posibilitatea de a fi cu adevărat uimitoare.

Primăvara

Holczer Timea

Pe geamul casei, intră timide razele soarelui călduros. Le dă de veste florilor să se trezească și să-și deschidă petalele firave, ușor somnoroase de dimineață. Aerul de primăvară se simte atât de puternic în întregul continent, încălzește și vremea, face ca omătul să dispară, e atât de puternic încât încălzește toate sufletele locuitorilor. Norii ca un ghem de vată, se dau la o parte și îi fac loc cerului cristalin să fie văzut.

Pomii din curtea casei se găsesc fumos în așteptarea primăverii. Își iau haine albe rozalii, cu detalii florale pe fiecare crangă, se pregătesc încet de venirea roadelor. Lalelele, ghiociei, brândușele dansează lângă leagănul din spatele curții, că le-a venit și lor vremea de laudat și se laudă în continuare fiecare cu ce are și cu ce e mai bogată.

Copiii zburdă de fericire la ieșirea din școli și culeg câte o floare să le-o dăruiască mamelor lor. Acestea primesc florile cu cel mai mare drag, și își îmbrățișează copiii strâns la piept, doar cum o mamă adevărată știe, e cel mai frumos sentiment, e atât de puternic acest simțământ încât poate să miște munții Alpi din loc.

Toți locuitorii din oraș sunt cu zâmbetul pe buze, pregătesc încet coșulețele cu ouă colorate și pască, căci se apropie Învierea Domnului și se îmbracă în haine de sărbătoare, în așteptarea iepurașului.

Obiceiuri de primăvară-vară

Petrovan Rares

Paparuda

Paparuda este un obicei de primăvară-vară pentru invocarea ploii. Fetele sunt îmbrăcate cu fuste din plante sălbatice și dansează pe ritmul muzicii, cea făcută de bărbații și femeile care băteau tobele

Caloianul

Caloianul este tot un obicei de primăvară-vară, pentru invocarea ploii. Oamenii fac o păpușă de lut cu flori cea ce semnifică seceta și o îngroapă. Este asemănătoare cu slujba de înmormântare, doar că se cântă ca un bocet.

Stropitul

Stropitul este un obicei unguresc care se practică în a doua zi de Paște. Acesta constă în faptul ca băieții merg în casele fetelor și le stropesc cu parfum și le urează să nu se "ofilească".

Tradiția lemnului

Grigor Camelia

Maramureșul este foarte cunoscut pentru bisericile, porțile și alte minunății confecționate din lemn. Cimitirul Vesel este un exemplu extrem de favorabil care ne arată o parte din măiestria oamenilor în arta lemnului. În zona noastră, porțile din lemn frumos și cu multă grijă sculptate manual au devenit o tradiție, la fel și-n cazul caselor istorice din Maramureș, precum și cele din Muzeele Satului din Baia Mare și Sighetu Marmăției, unde putem vedea niște case feerice și care ne fac mândri că provenim dintr-o zonă superbă și unică, ca și Maramureșul.

Bineînțeles, și bisericile ne arată partea mirifică a lemnului, mai ales Mănăstirea Săpânța-Peri care este cea mai înaltă mănăstire din lume cu înălțimea de 78 de metri și Mănăstirea Bârsana cu înălțimea de 57 de metri. Arhitectura acestor mănăstiri este deosebită, comparativ cu a altor regiuni din România, datorită unor detalii aparte create manual de către niște oameni creativi și dornici să creeze frumusețe de fiecare dată când au această ocazie.

În domeniul lemnului, porțile de lemn autentice ne reprezintă cel mai mult, fiind frumos sculptate și așezate de obicei la intrarea unei gospodării din zonele satelor de pe văile Mara, Cosău și Iza, dar și în unele localități din Țara Lăpușului. Porțile cu multă atenție lucrate sunt create de meșteșugari cu o imaginație inegalabilă, încât reușesc să creeze modele unice și cu totul splendide pentru fiecare poartă existentă din Maramureș.

Primăvara

Stan Cezar

Primăvara este anotimpul în care toată natura își revine la viață, toți copacii înfloresc și anotimpul în care soarele le zâmbeste tuturor pomilor. Înainte de venirea primăverii, iarna cea urâtă prin văzduh adie ca un zbor de libelulă. Peste tot în țară grădinile și pădurile au îmbrăcat un veșmânt multicolor acoperit de florile cu nenumărate culori pictate.

Prunii, merii, caișii toți au acum haine frumoase de la care nimeni nu își poate lua privirea. În comparație cu iarna, primăvara este un anotimp al renașterii pe când iarna unul al morții. Copacii care iarna au fost abandonați de mila naturii acum sunt ca un munte al frumuseții și al splendorii.

Primăvară, anotimp al frumuseții și al bucuriei, sper să nu mai pleci niciodată!

Mărțișor

Paul Raul

Martie, iată, a sosit
Acum câmpul a-nflorit.
Râul susură ușor
Tulpinile cântă-n cor
Iarna tocmai a plecat
Soarele s-a luminat
Ochii noștri iar privesc
Razele ce strălucesc.

1 Martie

Drăguș Lorena

1 Martie a ajuns
Primăvara ne-a pătruns
În suflet și pe câmpie
Să ne aducă bucurie.

Ghiocii-au înflorit
Câmpia a înverzit
Totul capătă culoare
Și căldură de la soare.

De pe tărâmul de poveste
Florile ne dau de veste
Că soarele a răsărit
Și primăvara a sosit.

Te-așteptăm cu dor
Dragă Mărțișor
Bine ai venit
Vesel și iubit!

Primăvara

Fonta Andrei

Primăvara s-a întors cu
veselie mare,
Toți copiii au sărit din
pijama ,
Veselia s-a extins in lumea
mare ,
Oamenii i-au dat atenție
mare.

Oamenii s-au apucat de
ograda lor cea mare ,
Să o înveșmânte cu multă
culoare ,
Și să lase animalele pe
afară,
După un somn atât de
mare.

Mărțișor

Holczer Timea

Marea sărbătoare e în zare
Asta-i momentul în care
Recele o ia la vale
Toate animalele
les din hibernare
Si ghiocelul răsare plâpând
Omățul încet, încet dispare
Razele de soare apar râzând.

Dor de primăvară

Grigor Camelia

Frunze de smarald
Mireasmă îmbietoare
Ce ți-ai putea dori mai mult
De la o simplă floare?

Cer stropit cu nori albi
Soarele care te amuză
Mereu mă întorc la tine
Strălucind ca o muză.

Dor de tine mi-a fost
Acum te-am regăsit
Stând și așteptând
Ca un secret neîmpărțășit.

Ai înlăturat tristețea
Cu un zâmbet și al tău mieros grai
Dar te-ai întrebat vreodată
Cum ar fi un răsărit de mai?

Sau un mărțișor
Împletit cu mătase
Și ceva care pare a fi dor.
Dor de cineva,
Poate chiar de o lalea.

Sau un ghiocel dacă vrei
Să-l văd sub un tei
Minunându-mă câte poți să faci
Doar când stai și natura o îmbraci.

Hobby-ul meu

Ardelean Ana

Hobby-ul meu este arta plastică. Am descoperit acest hobby acum doi ani și m-am inspirat din operele marilor pictori. Pentru mine, arta plastică este cel mai bun mod de a-mi exprima gândurile și sentimentele. Atunci când desenez, mă desprind de toate problemele și pătrund într-un alt tărâm, unde tot ceea ce contează este ce doresc să exprim prin desen. Hobby-ul acesta îl practic zilnic și mi-aș dori ca toată lumea să vadă frumusețile artei plastice.

Prin desen îmi pot expune mai ușor gândurile și trăirile, astfel fiecare privitor poate percepe totul în felul lui. Consider că, fără să vreau, arta plastică vorbește despre viața mea și mă determină să mă regăsesc în ea. Artă plastică joacă un rol în modelarea sensibilității umane. Desenul cizează caracterul unei persoane, purifică, înobilează sufletul, devenind echilibrat, încrezător în propriile forțe, empatic față de cei din jur. Desenul este un mod de a comunica, de a răspunde unor nevoi sufletești ale omului, drept urmare pictorul prin orice metodă încearcă să dea o încărcătură emoțională și o putere deosebită, tuturor ce privesc opera.

Hobby-ul meu

Bizău Denisa

Hobby-ul meu este desenul. Desenul este arta prin care mă regăsesc. Este un lucru pe care l-aș face oricând și oriunde. Prin această artă mă pot exprima prin culori. Artă este cam singurul lucru prin care pot să îmi exprim sentimentele fără să vorbesc. Artă este un lucru pe care îl pot face cum vreau fără ca nimeni să mă controleze. Pot folosi ce culori vreau, și pot face chiar și desene care să nu aibă nici măcar un sens. Artă este un lucru pe care îl fac din inimă, nu din obligație, un lucru care chiar îmi place.

Hobby-ul meu

Drăguș Lorena

Hobby-ul meu este desenul. Acesta reprezintă arta prin care mă regăsesc. Este un lucru pe care l-aș face oriunde și oricând. Prin această artă mă pot exprima, mă pot simți mai liberă și pot simți fiecare pată de culoare. Îmi place atât de mult desenul, încât aș presupune că face parte din mine. Mă bucur de fiecare dată când desenez și de fiecare desen al meu. Desenul este un lucru minunat, în fiecare zi desenez și mi-aș dori ca frumusețea sa să ajungă departe și să pot continua, să nu renunț. Prin artă te poți exprima mai ușor decât prin cuvinte, astfel fiecare privitor poate vedea într-un mod diferit sentimentele față de desen. Se spune că o imagine face cât o mie de cuvinte, iar de multe ori simt că prin picturile mele mă regăsesc. Consider că natura însăși cu tot ce ne înconjoară este o artă care mă inspiră de fiecare dată. Pictura este cea care m-a impresionat dintotdeauna, pentru că este specială. Desenul se face prin pasiune și nimic altceva. Talentul natural ajută în orice domeniu, dar pasiunea și dăruirea sunt desăvârșite.

Hobby-ul meu

Volosciuc Cristina

Hobby-ul meu este desenul. Este o artă prin care mă exprim liber, oriunde și oricând. Îmi place să desenez ceea ce simt și să încerc să îmi descriu starea în desenele mele. În momentul în care pun mâna pe creion știu doar că va fi un desen. Nu îmi place să fiu presată de timp fiindcă îmi place ca totul să vină de la sine. Multe din desene au fost făcute spontan, iar altele în decurs de câteva zile. Nu îmi prea place ca cineva să îmi vadă desenele, fiindcă eu le folosesc ca pe un jurnal. Alții scriu, eu desenez. Acest hobby l-am descoperit când eram mică și încercam să desenez tot ce vedeam. Mereu îmi place să le cer sfaturi celor din jurul meu în legătură cu ce să desenez, chiar dacă știu că nu o voi face, dar îmi place să văd cum concep alte persoane această artă.

Mereu voi considera desenul o parte din mine.

Hobby-ul meu

Kraus Melissa

Pentru mine arta plastică este un mod de exprimare cum este scrisul sau vorbitul. Artă plastică este un univers paralel în care nu sunt reguli. Dacă ne referim la un tablou putem spune orice despre el, deoarece fiecare are perspectiva lui când vine vorba de artă plastică. De fapt, atunci când pictezi, desenezi, sculptezi sufletul și imprimă sentimentele și gândurile în ceea ce faci.

Artă plastică mai este o activitate pe care o poți practica oriunde și oricând, fiind ceva care te poate relaxa dacă îți place, este ceva prețios ca o comoară pentru cei ce chiar îi dau importanță.

Această activitate ne poate ajuta să ne deschidem mintea și să fim mai creativi în ceea ce privește imaginația unei persoane.

Culorile sunt ca și cuvintele. Le poți folosi în orice mod vrei sau poți crea altele noi. Acestea pot reprezenta sentimentele omenești mult mai bine decât cuvintele deoarece sunt mai reprezentative.

Artă plastică este un mod de a trăi. De exemplu, marii pictori au reușit să își câștige existența doar cu o foaie și un creion. Ei obișnuiesc să folosească culori mai închise deoarece vor să arate adevărata față a lumii în care trăim. Dar eu folosesc culori vii și cât mai calde, deoarece așa văd eu lumea.

Hobby-ul meu, lectura

Danci Iustina

Lectura este o acțiune care îți provoacă un sentiment inefabil, care dă liber cititorilor să își creeze propria interpretare sau chiar propria continuare, care îți modelează mintea după propriul plac. Lectura e un univers paralel față de cel al nostru unde autorii sunt mari maeștri ai categoriilor de lectură. Lectura e doza zilnică de intelectualitate pe care fiecare om o vede diferit.

Pentru mine această pasiune a încolțit când am pășit pentru prima dată în biblioteca școlii primare. Îmi amintec perfect cum mi-am ales și prima carte. Odată ajunsă împreună cu minunații mei colegi în bibliotecă, doamna învățătoare ne-a spus să căutăm o carte pentru a o citi. Eram impresionată și paralizată. Atâtea culori aranjate frumos pe Rafturile lungi. M-am rezumat la o carte numită „FABULE” scrisă de Jean de La Fontaine terminând-o de citit după 3 zile o fabulă rămânându-mi în minte (Corbul și vulpea).

Apoi am descoperit minunatul univers al lui Roald Dahl. Un univers inocent care, deși curat, nu era ferit de tristețe temporară din fericire. Cărțile „Matilda” și „Marele Uriaș Prietenos” mi-au plăcut enorm de mult recitindu-le de fiecare dată când am ocazia. Bineînțeles că fiind un cititor am și cărți. Dar există și o problemă. Niciodată nu am întâlnit o carte care să nu îmi placă așa că fiecare carte pe care am citit-o a devenit preferata mea. De câteva ori am încercat să scriu o carte dar nu mi-au reușit. Presupun că nu am avut atâtea idei pentru o întreagă carte, presupunând că nu am citit destul, așa că o să mă rezum doar la compuneri până voi avea mai multe idei. Citind îmi îmbunătățesc vocabularul iar atunci când scriu o compunere pot să îmi arăt noile figuri de stil, specia mea literară preferată fiind descrierea.

Pe scurt lectura e o comoară care trebuie căutată adânc în mintea noastră pentru a fi dezvăluită. Nu veți găsi la orice om acea dorință de a citi sau că la toată lumea pofta de citit va fi la fel. Lectura se mărește deodată cu consumul „dozelor”. Pentru unii oameni lectura a fost un nou început sau o descoperire a unei noi laturi a caracterului cum a fost și în cazul meu. Înainte să descopăr cititul eram fetița timidă din colț, de la care nici cu rugăciuni nu puteai să scoți mai mult de două cuvinte de la ea. Când am descoperit-o pe Matilda (Matilda-Roald Dahl) sau Karana (Insula Delfinilor Albaștri de Scott O'Dell) două fete independente dintre miile fete care luptă pentru o viață fericită, am văzut o latură pozitivă a mea punând-o în aplicare.

Hobby-ul meu

Grigor Camelia

Eu nu sunt extrem de pasionată de lucrurile care impresionează copiii de vârsta mea, adică electronicele sau alte activități întâlnite în zilele noastre. Mie îmi place să citesc, cititul este foarte important pentru mine. Aș prefera să citesc o carte decât să mă uit la un film. Poate suna exagerat pentru multe persoane, dar pentru mine cititul este ca o ușă spre un univers plin de culoare, captivant și lipsit de griji care mă urmăresc în viața reală.

Totul a început la vârsta de nouă ani, când învățătoarea ne-a cerut să citim lunar cel puțin o carte. La început mi s-a părut o activitate care nu are sens, având în vedere că prima carte pe care am citit-o a fost „Micul prinț”, încât mi-a luat ceva timp pentru a înțelege această operă captivantă, nostalgică și sensibilă. După câteva luni, am observat că vocabularul meu se îmbogățește într-un mod magic pentru mine, înțelegeam și foloseam cuvinte destul de mari pentru un copil de nouă ani, încât familia mea a rămas destul de uimită și încântată. În fiecare lună citeam o carte diferită, trăiam o poveste diferită, o viață diferită, până când m-am furișat în biblioteca surorii mele și în acel moment am citit prima mea carte fără să fiu obligată. Pentru mine a fost chiar ceva magnific, până și prietenii mei au fost șocați pentru setea mea de literatură și nu numai, eram diferită față de ei, dar într-un sens bun, dezvoltam pasiuni pe care doar cu o persoană foarte dragă din viața mea puteam să le împărtășesc, ea fiind mătușa mea, mereu discutam despre cărțile pe care le citeam în fiecare lună. Prima

carte pe care am citit-o din pură voință a fost „Însemnările unei puștoaice” pe care am înțeles-o destul de ușor, comparativ cu prima carte, dar totuși deja aveam o experiență în spate. Cărțile au crescut deodată cu mine, referindu-mă atât la conținut, cât și la cantitate. Am învățat să fiu mai selectivă în ceea ce înseamnă a citi o carte, astfel încât am învățat să-mi aleg singură cărțile pe care le citesc și să citesc doar ceea ce îmi place.

Aș putea vorbi o zi întreagă despre această activitate, fiind o parte din viața mea de zi cu zi. Cărțile m-au maturizat și mi-au rafinat gusturile, m-au făcut un copil plin de viață și cu o imaginație bogată.

Hobby-ul meu - cititul

Pop Bianca-Maria

De multe ori atunci când sunt întrebată care este hobby-ul meu, afirm cu cea mai mare seninătate că prefer să citesc. Nu știu cu siguranță câți dintre cei care declară acest lucru chiar au ca preocupare cartea sau doar este pur și simplu mai ușor și mai la modă să afirme așa ceva. Totuși, pentru mulți oameni, cititul este chiar o modalitate excelentă de relaxare și de a petrece acele câteva ore în fața unei cărți bune. Cititul reprezintă unul dintre cele mai frumoase hobby-uri pe care cineva le poate avea. Totuși, este trist să afli că majoritatea oamenilor nu sunt pasionați de fabuloasa lume a cărților. Persoanele care se hotărăsc să îl practice frecvent, vor dobândi o cultură general bogată. În general oamenii care citesc cărți în mod frecvent sunt mai eficienți. Aceasta se datorează faptului că ei au o gamă largă de cunoștințe pe care mai apoi le vor putea folosi. Cititul presupune concentrare. În timp ce citești te concentrezi pur și simplu doar acestei activități. Spre deosebire de reviste, Internetul și emailurile, cărțile nu conțin alte informații care să te distrugă, cărțile îți spun doar povești. Astfel capacitatea noastră se va îmbunătăți considerabil.

În concluzie, hobby-ul meu este cititul. Epoca digitală și viteza cu care se transmit informații, pot adesea să descurajeze omul și să îi determine să aleagă alte tipuri de relaxare, văzând lectura ca pe o comoară.

Un stil de viață

Petrovan Rareș

Acest hobby a venit de când eram mic. Totul a început într-o zi de iunie, când mama m-a dus la un club de dans pentru primele ore. Erau foarte mulți copii. Inițial învățam să ne mișcăm într-un ritm anume, să numărăm fiecare pas. A început să-mi placă și încet, încet a devenit o pasiune, iar apoi un sport de performanță. Este vorba despre dansul sportiv.

Îl practic de la vârsta de 4 ani și îl continui chiar și acum. După mai mult timp, după ore întregi de antrenamente și mai multe dansuri învățate îmi doream să intru în concursuri, să văd la ce nivel sunt față de alți copii.

Astfel la vârsta de 6 ani am participat la primul meu concurs de dans sportiv. Eram emoționat pentru că nu știam exact ce se întâmplă. Îmi amintesc și astăzi aceea zi. Era un ring mare din parchet de stejar. Arbitri stăteau pe marginea ringului și se uitau foarte atent la perechile care dansau în acel moment.

Am fost nevoit să port un număr pe spatele meu pentru a putea fi identificat de către arbitri care ne jurizau dansul. Antrenorul m-a condus la intrarea pe ringul de dans, acolo unde au fost aranjate toate perechile care participau de către organizatorii acelu concurs. Iar de aici a urmat dansul, jurizarea și analizarea

rezultatelor. Am fost plăcut surprins de primele mele rezultate, iar după acesta au urmat mai multe concursuri la care am luat premii însemnate.

O altă satisfacție a dansului sportiv era atunci când participam la numeroase spectacole, nunți, botezuri, diferite evenimente caritabile.

Pentru mine dansul sportiv este o rutină, un stil de viață deoarece aproape în fiecare zi merg la antrenamente, iar când merg la concursuri am un sentiment de nedescris.

Hobby-ul meu

Marina Alina

Hobby-ul meu constă în mai multe activități. Constă în lectură, desen, vizionare. Pasiunea mea este moda. Moda care mă pasionează este moda feminină; cea recentă și cea veche. Îmi place să citesc despre moda secolului trecut. Mai ales moda anilor '30, '40, '50. Ador să citesc seara, mă relaxează.

Hobby-ul meu are și partea artistică: cea în care desenez. Și desenul este unul din hobby-urile mele. Duminică seara desenez. Este încă un lucru care mă relaxează enorm. De obicei desenez anumite ținute inspirate de creațiile marilor designeri care au revoluționat moda secolului trecut. Spre exemplu: Christian Dior cu „The New Look” din 1947, Coco Chanel cu „The Little Black Dress” din 1926, „Costumul Chanel” anii 1950, rochia „Mondeian” creată de Yves Saint Laurent anii 1965, „Trompe-l'oeil” creat de Elsa Schiaparelli 1927. Aș putea să vă povestesc ore și ore, fără pauză despre acest argument dar nu vreau să mă lungesc cu vorba.

Uneori mai vizionez anumite documentare despre: istoria modei, despre viața designerilor, despre cum își iau inspirația. Uneori mă uit la un film care să implice moda sau acest argument.

Marele meu vis este ca într-o bună zi, moda să nu mai fie doar un hobby, ci să fie meseria mea.

Hobby-ul meu- filatelia

Duma Daniel Adelin

În jurul vârstei de cinci ani, într-o zi de după Revelion am primit o carte poștală trimisă din Canada de mătușa mea cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Pe plicul cărții poștale era un timbru foarte viu colorat reprezentând un brad frumos împodobit și langa el multe cadouri. Acel timbru din prima clipă m-a fascinat, am rămas parcă hipnotizat, în fiecare zi mergeam și îl admiram. După câteva zile l-am rugat pe tatăl meu să îmi aducă timbre, deoarece îmi plăceau foarte mult.

De atunci tata a început să îmi cumpere în fiecare săptămână câte un plic de timbre de la Poștă. Așteptam cu nerăbdare ziua de vineri pentru că atunci primeam mult așteptatul plic filatelic. Întotdeauna îmi tremurau mâinile de emoție când desfăceam plicul, minunându-mă de acele mici imagini superbe, reprezentând atâtea lucruri interesante pe multe dintre ele nu le cunoșteam. Pentru mine era un întreg univers tipărit pe timbre, găseam acolo serii întregi de animale, atât domestice cât și sălbatice, serii cu cosmonauți, cu domnitori, cu flori, iar preferatele mele erau seria cu soldăței. Împreună cu tatăl meu am început să facem pasiune pentru timbre, pot să spun că l-am „contaminat” cu acest „microb” al filateliei. Am ajuns până acolo, încât cumpăram de la colecționari colite, blocuri și serii de timbre rare și valoroase. Seriile de timbre împreună cu colițele și blocurile le așezam cu grija în clasoare cu pensete speciale, să nu le deteriorăm. Când eram mai mare abia așteptam să ajung acasă de la școală să mă pot ocupa de scumpele mele timbre. După aproximativ cinci ani de când a început să mă preocupe filatelia am dobândit o colecție impresionantă de timbre ajungând să fac schimburi cu marii colecționari din țară. Acum pot să spun fără să mă laud că împreună cu tata avem în colecție aproape toate timbrele editate din România, începând din anul 1870 până în anul 2017, inclusiv unele timbre cu erori sau timbre rare și scumpe dar și foarte multe timbre străine. Am mulți prieteni pe internet fiind și ei pasionați de filatelie, cu care aproape zilnic comunicam, ne sfătuim, facem schimburi, am legat cu ei prietenii strânse. Tot timpul încerc să mă informez despre edițiile noi de timbre apărute, de asemenea studiez și cărți de specialitate.

Regret foarte mult că în țară suntem foarte puțini tineri preocupați de filatelie, deoarece prin intermediul acestui hobby îți lărgești orizontul de cunoaștere, îți dezvolti cultura generală, devii mai ordonat, ai preocupări artistice, istorice și abilitați de colecționari.

În concluzie recomand tuturor ca pasiunea de a colecționa aceste frânturi din universul nostru tipărit pe timbre să fie un hobby de care să se bucure mulți!

Hobby-ul meu

Florea Alexandru

Prin definiție, hobby-ul este o activitate care îți face plăcere și pe care o exerciți în timpul liber. Gândindu-mă pentru mine care este această activitate, mi-am dat seama că nu am un unic hobby, însă am realizat două lucruri pe care le au în comun toate hobby-urile mele. Primul este faptul că majoritatea activităților pe care le practic pentru a mă relaxa au loc în aer liber, căci natura mă ajută să mă simt mai liniștit. Al doilea este faptul că eu nu pot să spun că mă simt bine dacă nu sunt alături de cineva. Prin aceasta vreau să spun că întotdeauna o activitate pe care o practic alături de prieteni sau frați o să fie întotdeauna mai distractivă și mai plăcută decât dacă ai practica-o singur, însă să stai în compania persoanelor dragi nu poate fi numit hobby, deși e un lucru care le face plăcere tuturor, iar pentru mine o activitate care nu te conține decât pe tine nu poate să te facă să te simți fericit.

Întrucât un hobby este o activitate care te relaxează, altă parte pe care ar trebui să o conțină ar fi comunicarea, căci cu siguranță dacă vei merge să te joci sau să te plimbi cu prietenii tăi veți vorbi între voi despre tot felul de întâmplări proprii sau nu, amuzante sau interesante, căci așa te vei putea elibera de unele tensiuni acumulate pe parcursul unei zile, însă din păcate nici să vorbești cu prietenii nu poate fi numit hobby.

După ce m-am gândit la aceste lucruri, am realizat că eu nu pot spune că am o activitate a cărei practicare să mă facă să mă simt mai bine decât dacă aș face orice altceva, însă am mai multe activități care pentru mine se încadrează în definiția hobby-ului, iar acestea sunt activitățile care au trăsăturile pe care le-am enumerat.

Hobby-ul meu preferat Downhill-ul

Sofron Francesco

Downhill-ul este un sport cu bicicleta care presupune îndemănare deosebită și curaj. Una dintre cele mai dificile probe ale mountain biking-ului se referă la coborârea unui traseu dificil, cu o viteză cât mai mare, astfel încât timpul parcurs pentru deplasarea pe traseu să fie cât mai scurt.

În această probă sunt întâlnite diferite obstacole precum **road gap**-uri (sărituri peste porțiuni de drum), **drop**-uri (salt de la un nivel superior) sau **wall ride**-uri (contrapantă artificială construită din lemn pentru a permite deplasarea mai rapidă pe traseu). Bicicletele folosite sunt robuste, în general scumpe, datorită durabilității de viață mari. Acestea au nevoie de amortizoare cu o cursă mare (200 mm) atât pe față cât și pe spate, pentru a atenua din șocurile puternice și pentru a ține bicicleta pe cursul pe care i-l dictezi. Frânele sunt printre cele mai performante din segmentul mountain bike-urilor și utilizează discuri cu dimensiuni mari (ex. 200 mm).

Downhill-ul este un sport destul de costisitor deoarece o bicicletă bună începe de la 4 000 de ron și poate ajunge până la 10 000 de euro. Printre cele mai mari firme de downhill-uri se regăsesc: Specialized, Giant, Santa Cruz, GT Fury.

Echipamentul de protecție presupune: cască, cotiere, genuchiere, o vestă de amortizare a căderilor pe burtă sau pe spate și ochelari de protecție pentru noroi sau insecte. Echipamentul de protecție este esențial într-un sport extrem, care presupune constant pericol de viață.

După ce ai experiență cu bicicleta și știi să o manevrezi cât mai bine, poți începe un traseu ușor și scurt, iar cu timpul devii mai bun și reușești să mergi pe trasee lungi cu multe dropuri și wall-rideuri. La terminarea unui traseu ai mereu un sentiment de mulțumire genial și ești mândru de tine că ai reușit să termini într-un timp mulțumitor.

Voleiul

Holczer Timea

Sportul meu preferat este voleiul. Mă ajută să mă relaxez după o zi grea. Mi se eliberează mintea și renasc. E ca și cum îmi încep ziua cu zâmbetul pe buze. Îmi place spiritul de echipă care mă ajută să învăț ce înseamnă munca în echipă. Este cel mai bun exemplu pentru mine de a învăța din greșeli. E un sentiment atât de plăcut să practic acest sport, dar din păcate este inexplicabil. Nu există cuvânt sau un grup de cuvinte care să poată explica acest sentiment.

Desigur că există și momente dificile sau momente neplăcute peste care, din fericire, trecem cu brio. Aceste momente ne învață să ne pregătim pentru viitorul apropiat, deoarece în viață trebuie să luptăm, căci nimic nu va veni de la

sine. În spatele acestor stări de bună dispoziție se află ani de muncă grei, în care dacă te dai bătut o clipă, ai pierdut tot.

Nu am să uit niciodată primul antrenament unde fetele jucau atât de bine și aveau o forță incredibilă, care m-a speriat, dar în același timp m-a ambiționat să continui, deoarece îmi doream să ajung ca ele. Din fericire, în ziua de astăzi sunt și eu un exemplu pentru pentru alte fete care își doresc performanță.

Să vă spun un secret, am ajuns la această performanță deoarece pun suflet în ceea ce fac.

Stiați că...

Jocul de volei nu are o istorie îndelungată? În urmă cu peste o sută de ani, în anul 1895 profesorul american William Morgan, inspirându-se de la jocul de tenis, a inventat jocul de volei care, pentru o scurtă perioadă de timp, s-a numit „Minonete”. Acest joc a fost conceput ca o activitate recreativă a oamenilor, indiferent de vârstă, jucătorii celor două echipe adverse trimitând mingea peste plasă, aceasta fiind regula de bază a sportului.

Modelul meu în viață: Angela Lansbury

Grigor Camelia

De-a lungul timpului, nu prea am avut modele în viață, deoarece eu consideram că cel mai bine este să fac lucrurile în felul meu, cum știam eu mai bine, iar acest tip de gândire l-am aplicat de la o vârstă destul de mică până în prezent. În afară de familie, o singură persoană și-a lăsat amprenta de-a lungul acestor ani de când am descoperit-o, aceasta fiind actrița Angela Lansbury jucând rolul Jessicai Fletcher în faimosul serial „Verdict:Crimă”. În acest serial dintre anii 1984 și 1996 era vorba despre o scriitoare care rezolvă crime în particular, și folosindu-se de acestea, scria multe romane polițiste, reușind să capteze atenția prin subtilitatea și misterul creat de aceasta.

Acest personaj m-a inspirat prin ambele perspective pe care le avea, prima fiind perspectiva unei scriitoare, iar a doua este cea de detectivă. Prin perspectiva unei scriitoare, Jessica Fletcher a făcut loc în sufletul meu pentru pasiunea cititului, care mă urmărește de mulți ani și sper rămână pentru totdeauna în sufletul meu. Prin cealaltă perspectivă, cea de detectivă, am reușit să extrag un mod unic de a gândi de la doamna Fletcher, și abordându-l, mi-am dat seama cât de misterioasă și plină de secrete poate fi lumea. Totodată am dobândit de la acest personaj iubirea pentru mister transmisă prin cazurile rezolvate de către ea.

Datorită Jessicai Fletcher, sunt o fată curioasă și dornică să afle secretele din literatură. Îi sunt recunoscătoare acestei doamne pentru existența ei, fiindcă m-a transformat în cineva la care doar puteam visa, până în clipa în care am descoperit-o.

Modelul meu

Petrovan Rareș

Johann Strauss (născut la 25 octombrie 1825 în St. Ulrich, azi parte a Vienei – decedat la 3 iunie 1889 Viena) a fost un compozitor austriac, fiul lui Johann Strauss (tatăl). Își face ucenicia muzicală sub atenta supraveghere a tatălui său.

Debutază ca dirijor la 19 ani, stârnind admirația celor din jur. Presa îi remarca talentul, iar admiratorii și prietenii lansează sloganul: „Noapte bună Lanner, bună seara, Strauss-tatăl, bună dimineața Strauss-fiul!”.

Cutreieră lumea cu orchestra sa, având un succes răsunător. În anii 1846-1847 a efectuat turnee în Ungaria, Transilvania și Țara Românească. Paralel cu activitatea concertistică, desfășoară o prodigioasă activitate de creație, dând valsului, printr-un colorit orchestral foarte bogat, o valoare artistică deosebită.

Dintre cele peste 140 de valsuri, create de el, unele și-au câștigat celebritatea: *"Dunărea albastră"*, *"Viață de artist"*, *"Sânge vienez"*, *"Vals imperial"*, *"Povești din pădurea vieneză"*, *"Vin, femei și cântec"*, *"Vocile primăverii"*.

Dacă ne imaginăm cuvântul „model” ne gândim la o persoană al cărei caracter ne îndrumă sau ne determină : să facem unele alegeri , la anumite probleme să ne gândim ce ar face acea persoană sau chiar să urmăm aceeași carieră ca aceea persoană .

Modelul meu în viață este scriitorul Roald Dahl, deoarece a fost autorul copilăriei mele, fiecare carte scrisă de acesta era un univers al copiilor unde câteodată intrau și problemele vieții, cel mai des “tristețea”. Cărțile mele preferate scrise de Roald Dahl sunt: „Matilda”și„Marele uriaș prietenos (M.U.P)”.

Roald Dahl s-a născut pe data de 13 septembrie 1916 în orașul Cardiff , Țara Galilor și a decedat pe data de 23 noiembrie 1990 în orașul Oxford , Marea Britanie . A fost un romancier , autor de nuvele , povestitor britanic , dar și un prolific scenarist de film și televiziune. S-a născut la Cardiff, în Țara Galilor, din părinți norvegieni, care locuiau acolo încă din anii 1880. A fost numit Roald în onoarea exploratorului norvegian Roald Amundsen, un erou național în Norvegia. La moartea tatălui său în 1920, mama sa decide să rămână în Marea Britanie pentru a respecta dorința tatălui de a educa copiii la școli britanice. Cu toate acestea, tânărul Roald petrece numeroase vacanțe în Norvegia, în vizită la bunici, el vorbind fluent și limba norvegiană. Avea o înălțime considerabilă, în pașaport figurând înălțimea de 1,96 metri. A studiat la Oxford.

În 1939 se înscrie în Royal Air Force, unde devine pilot, dar în septembrie 1940 suferă un accident în nordul Africii, în urma unei aterizări forțate. În februarie 1941 revine în cadrul escadronului său și participă la bătăliile din Grecia și Orientul Apropiat. În urma unor probleme de sănătate este trimis în Anglia în luna iunie, iar din 1942 devine atașat adjunct de aviație la ambasada britanică din Washington D.C. . În această perioadă începe să scrie, continuând să contribuie cu materiale de propagandă pe toată perioada războiului. În timpul șederii sale la Washington lucrează și pentru Serviciul de Informații. La sfârșitul războiului este trimis înapoi în Marea Britanie .

În 1953 se căsătorește cu actrița americană Patricia Neal, împreună cu care are 5 copii: Olivia, Tessa, Theo, Ophelia și Lucy. În 1983 divorțează și se recăsătorește cu Felicity Ann d'Abreu Crosland.

Roald Dahl a murit în 23 noiembrie 1990 suferind de o boală de sânge rară, sindromul mielodisplastic. După moartea lui, influentul ziar *The Times* l-a numit „unul dintre cei mai citați scriitori pe plan internațional, cu o importantă influență asupra scriitorilor generației noastre, cel care a știut să facă să vibreze acea linie fină dintre comic și grotesc, făcându-le să se întrepătrundă”. Operele sale caritabile în domeniile neurologiei, hematologiei și de alfabetizare au fost continuate de fundația sa Roald Dahl Foundation .

El este unul dintre cei mai renumiți scriitori de succes pentru copii. Cărțile lui, dintre care *Uriașul prietenos*, *Matilda*, *Vrăjitoarele*, *James și piersica uriașă*, *Charlie și fabrica de ciocolată*, *Charlie și Marele Ascensor din Sticlă* sunt apreciate de copii din toată lumea .

Modelul meu în viață

Marina Alina

Dita Von Teese s-a născut pe 28 septembrie 1972 în Rochester, Michigan, Statele Unite. Ea are multe meserii de când a devenit cunoscută: dansatoare de burlesque, fotomodel, designer vestimentar, scriitoare și cântreață.

Dita a devenit cunoscută datorita căsătoriei sale cu Marilyn Manson, care a durat din 2005 până în 2007. Dita este o actriță americană marcată de dansul burlesque. Dita a fost fotomodel pentru Jean-Paul Gurtier în 2006. Dita Von Teese este recunoscută pentru stilul ei aproape unic pentru zilele noastre. Ea se inspiră din moda anilor de aur al Hollywood-ului adică anii 30-40-50. Ea spune că pasiunea sa pentru moda veche s-a născut datorită mamei sale, care de când Dita a fost copil se uita cu ea la filme vechi. Pe Dita au impresionat-o hainele, machiajul și părul acelor actrițe. De când ea a fost copilă a spus că își dorește să fie precum ele. Dita locuia într-un sat în care stilul acesta nu se regăsea. Când Dita a ajuns pe picioarele ei a decis să-și facă propria ei imagine.

Dita Von Teese m-a impresionat cu unicul ei stil vestimentar. M-a uimit și felul ei de a fi, că prin asta și-a croit o cariera strălucită în domeniul care îi plăcea.

Hobby-ul meu

Daria Leordean

Hobby-ul meu este tenisul de câmp. Am început să joc acum patru ani și în general joc doar vara.

Tenisul este un sport practicat în doi (simplu) sau în patru (dublu). Este un sport popular în întreaga lume și poate fi jucat de persoanele de toate vârstele. Tenisul poate fi considerat un sport cât și o activitate, de aceea este numit „sportul pentru o viață”. Jucătorii folosesc o rachetă cu racordaj pentru a lovi o minge de cauciuc acoperită cu fetru.

Tenisul este acum un sport olimpic și este jucat indiferent de posibilități, în multe țări. În mod remarcabil în afara adoptării sistemului „tie-break” au rămas regulile neschimbate din 1890.

Idoul meu este Simona Halep. Îmi place cum joacă și jocul curat pe care îl oferă. Mulți spun despre ea ca este o mândrie a României.

Care-i faza cu cititul Prezentare de carte

Ardelean Ana

Cartea „**Care-i faza cu cititul**” face parte din colecția „Cărțile mele”, coordonată de Florentina Sâmișăian. Această carte a fost publicată în anul 2018 la Editura Arthur. Cartea este structurată în patru capitole, fiecare conținând câteva povești uimitoare.

Pe această carte, mari scriitori români contemporani au hotărât să o dedice micilor cititori. Ei scriu de obicei pentru oameni mari: eseuri serioase, povestiri pline de umor, romane spectaculoase, dar pentru câteva zile au decis să intre în acest joc și să compună și pentru cei mici.

Această carte m-a impresionat prin faptul că fiecare autor a surprins în cele patru capitole întâmplări imaginare ale copiiilor în lumea minunată a lecturii. Unele personaje puteau chiar intra în cartea pe care o citeau și puteau salva personaje pozitive din mâna personajelor negative.

Eu recomand călduros această carte tuturor copiilor, căci vor fi și ei cu siguranță atrași de aventurile din lumea fascinantă a cărților.

HARRY POTTER ȘI PIATRA FILOSOFALE de J.K.Rowling

Mih Ionatan

Harry este un băiat care face parte dintr-o familie de vrăjitori. Însă într-o zi Voldemort, dușmanul familiei Potter îi ucide familia, iar Harry, care avea două luni rămâne cu o cicatrice blestemată care îi făcea pe oamenii să moară. Datorită dragostei mamei sale Harry reușește să nu moară.

Directorul școlii de vrăjitori și vrăjitoare, Hogwarts, l-a trimis pe purtătorul cheilor, Hagrid să-l scoată din casa dărmată pentru că Harry nu mai avea părinții. Directorul școlii îl trimite la mătușa lui care îl crește și îi spune că este un om normal, dar directorul școlii i-a trimis lui Harry o scrisoare în care Harry era admis la Hogwarts ca să devină vrăjitor. Familia adoptivă a lui Harry nu îl lasă, dar până la urmă Harry ajunge la Hogwarts unde învață să folosească magia.

La școală Harry își face și prietenii și dușmanii, dar la sfârșitul anului salvează școala îndepătrându-l pe Voldemort de piatra filozofală, câștigă Cupa Caselor.

Lansare de carte - Ana și talismanul secretelor

Bizău Denisa

Pe data de 8 Martie 2019, Carina - Luisa Hojda, autoarea cărții „Ana și talismanul secretelor” a venit în Sighetu Marmăției pentru a ne povesti diverse lucruri despre carte. Prezentarea cărții a avut loc la Liceul Pedagogic Regele Ferdinand la ora 12.

Carina a povestit cum i-a venit ideea de a scrie o carte, ce a vrut să spună în diferite fragmente, cum a parcurs scrierea cărții, a răspuns la întrebările cititorilor.

Copiii care au participat au povestit fiecare fragment al cărții și au pregătit un mic spectacol cu cântece și dansuri. La sfârșit autoarea a dat autografe și a făcut poze cu doritorii.

Cititorul din peșteră de Rui Zink
Prezentare de carte

Stan Luca

„Cititorul din peșteră” este cartea pe care am citit-o ușor dar care m-a invitat să o recitesc pentru a o aprofunda. Este pe același raft al bibliotecii mele alături de „Micul Prinț”.

Cartea în sine este o călătorie prin marea bibliotecă a lumii iar Anibalector este ghidul perfect. Povestea începe cu prezentarea eroului nostru, un băiețel zdruncinat de probleme familiale. Acesta ajunge dintr-o întâmplare pe vasul ce străbate marea infinită în căutarea marelui monstru, Anibalector. Cei aflați la cârma corabiei își doresc să-l captureze pe cel care este marele devorator de cărți și oameni. Ajuns pe insulă, eroul nostru este luat ostatic de Anibalector, experiență care îi va schimb definitiv viața și percepția asupra acesteia. În lunile de captivitate se va simți mai bine decât oricând, deoarece, îndrumat de mentorul său va călători în lumea cuvintelor aflând noi sensuri. De la Anibalector află că lectura este „o întâlnire între două persoane imperfecte care se pot completa la perfecție”. Tot de la acesta învață că scrisul este asemeni patinajului, se aprofundează prin practică. Toată această călătorie prin lumea lui Jules Verne,

Proust sau Șeherezade va face din eroul nostru un om nou, cu valori și gusturi diferite.

M-a impresionat în mod deosebit una din experiențele finale ale cărții. Acea este cea în care Anibalector este luat prizonier adus ca și trofeu și aruncat în groapă pentru a putea fi observat. Admirația mea totală față de personaj apare atunci când acesta dorește să îl elibereze riscând totul pentru el. Anibalector însă se eliberează singur, fizic, explicând-i că avea nevoie de forța sufletească a unei prietenii pentru a ieși din groapă.

Recomand cu căldură citirea și recitirea acestei cărți. Ea produce efectul despre care însuși Anibalector ne vorbește. „O carte ne invită să mergem noi spre ea” deci, ne invită într-o călătorie, în timp ce ecranul, atât de utilizat în zilele noastre, ne ține amorțiți, „gură cască” și atât. Avantajele lecturii sunt infinite.

O supradoză de moarte de Aghata Christie

Grigor Camelia

În această carte, se ajunge de la un simplu control la dentist, la șarade nedesluite, roluri inteligent interpretate, măști umane pline de mister și o sete necugetată de putere. Famosul detectiv belgian Hercule Poirot reușește să rezolve o enigmă supradozată de minciuni și îndoieli nonșalante.

Prin gândirea specifică a unui belgian și abilitățile dobândite în arta rezolvării unei crime, a obținut o perspectivă unică, dar perfectă pentru a rezolva un asemenea caz, fiind atent la detaliile greu de observat și neputincioasa considerare a unei crime, chiar dacă totul a fost aranjat pentru a părea o sinucidere clasică, cu un pistol în mâna unui biet dentist într-o baltă roșatic-burgundie.

De la o simplă cataramă ruptă de pantof, un logodnic plin de aroganță și un spion ieșit la pensie se dezvoltă patru crime pline suspans, teatru și destul de atent plănuite. Această carte mi-a lăsat o impresie foarte bună, deoarece autoarea reușește să țină cititorul în suspans, prelucrând misterul cu o abordare aparte, reușind să captiveze cititorii întru tot, mai ales în felul cum sunt descoperite victimele.

Recomand această carte amatorilor de romane polițiste pentru a observa în ce manieră incredibilă se deslușeau atâtea mistere în mintea unei simple autoare.

Pax de Sara Pennypacker

Petrovan Rareș

Autoarea cărții este Sara Pennypacker. Ea este născută în Massachusetts în 1951 și este o autoare americană de cărți pentru copii. Titlurile sale au primit mai multe premii, printre care Christopher Award și Golden Kite. A scris până acum 19 cărți, cele mai celebre fiind titlurile din seria Clementina. Este fondatoarea programului Share Our Books și ține adesea conferințe în școli, librării și biblioteci, prin care încearcă să-i facă pe tineri să se apropie de literatură.

Această carte are 255 de pagini, 34 de capitole și o mulțime de ilustrații realizate de Jon Klassen. Coperta este cartonată și reprezintă protagonistul poveștii, vulpoiul Pax. Aceasta fiind publicată în 2016, carte care a ajuns în România în 2018, iar prima editură care a tipărit-o a fost Arthur.

În această carte este vorba despre o prietenie între un băiat de 12 ani pe nume Peter și un vulpoi numit Pax acesta fiind animalul de companie al băiatului. Ei sunt despărțiți de tatăl copilului deoarece el pleacă în război și decide că nu ar fi bine să păstreze vulpoi, așa Pax este abandonat într-o pădure la distanță de 300 de mile față de casa bunicului unde se afla Peter.

El a pornit într-o călătorie către prietenul său, care se descurca prin sălbăticie cum putea deoarece era obișnuit să stea la casă. Această călătorie a lui Peter a durat mult timp și a trecut prin multe peripeții doar pentru a ajunge la prietenul său drag.

În final Peter l-a găsit pe Pax care se împrietenise cu alte două vulpi, iar băiatul realizează că ar fi mai bine să îl lase pe Pax liber.

În concluzie această carte e un foarte adecvată pentru copii deoarece aceasta te învață despre prietenie și că nu trebuie să renunți niciodată la ce îți dorești.

Numără stelele de LOIS LOWRY

Kraus Melissa

Cartea „Numără stelele: o poveste din Copenhaga” scrisă de LOIS LOWRY și a fost premiată cu medalia Newbery în anul 1990.

Lois Lowry s-a născut la 20 martie 1937, în Hawaii, Statele Unite ale Americii. A urmat cursurile Brown University și University of Southern Maine. A început să scrie în anii 1970, îndeplinindu-și astfel un vis din copilărie. E autoarea a peste 45 de cărți pentru copii și adolescenți, declarând că măsoară succesul ca scriitoare prin capacitatea de a-i ajuta pe adolescenți „să-și răspundă la întrebările legate de viață, identitate și relații interpersonale”. Cunoscută pentru subiectele controversate abordate, Lowry este deținătoarea mai multor distincții literare, semnificativă fiind Medalia Newbery, primită pentru romanele: „Darul lui Jonas” și „Numără stelele: o poveste din Copenhaga”.

Acțiunea acestei cărți are loc în Copenhaga și o are ca personaj principal pe Annemarie Johansen. Viața acestei fetițe nu este tocmai ușoară de când apar soldații Germani în orașul ei iar ea își pierde anumite drepturi de când aceștia aplică noi reguli. Dar viața ei se complică atunci când soldații încep să captureze toți evreii și nimeni nu știa ce se întâmpla cu ei iar cea mai bună prietenă a ei era evreică. În viața lui Annemarie apar multe probleme dar ea se dovedește a fi foarte curajoasă pentru vârsta ei.

„Numără stelele” este o poveste tulburătoare despre iubire, curaj și altruism, într-o lume stăpână de frică.

Viena, capitala culturii și a muzicii

Petrovan Rares

În excursia din Viena am vizitat mai multe obiective cunoscute din capitala Austriei, precum:

Palatul Schönbrunn (în germană *Schloss Schönbrunn*) este o fostă reședință imperială de vară în stil rococo și cu 1441 de camere, aflată în prezent în Viena, Austria. Fiind unul dintre cele mai importante monumente culturale din țară, el a fost începând cu anii 1960 unul dintre cele mai importante obiective turistice din Viena. Palatul și grădinile ilustrează gusturile, interesele și aspirațiile monarhilor din familia Habsburg. Palatul se află la vest de centrul orașului Viena, în cartierul Hietzing. Până în 1642 se numea "Katterburg".

Curtea Imperială Hofburg

Chiar în mijlocul orașului vechi veți admira decoruri luxuriante vizitând apartamentele private și încăperile în care monarhul și familia sa își duceau viața cotidiană la curtea imperială. Numeroasele muzee și colecții de artă stau mărturie pentru deosebitul simț artistic al monarhilor. Acest palat imens care a fost timp de 600 de ani inima Imperiului Habsburgic este de-a dreptul copleșitor.

Casa memorială a lui Wolfgang Amadeus Mozart

Casa din Viena a fost reședința lui Mozart între anii 1784 și 1787. Această clădire din vechea catedrală a Vienei, nu este departe de Catedrala Sf. Ștefan și este singura reședință vieneză supraviețuitoare și acum fiind un muzeu. Casa este situată pe Domgasse. A fost construită în secolul al XVII-lea, inițial cu două etaje, și refăcută în 1716. Mozart a locuit aici încă din anul 1784, când casa era cunoscută și ca Casa Camesina, după familia care o deținea încă din 1720. Inițial intrarea casei era cu fața spre Schulerstraße (intrarea folosită de Mozart) a fost zidită pentru a face loc unui magazin, iar astăzi în casă se intră prin spate în Domgasse.

Casa memorială a lui Joseph Haydn

Joseph Haydn (1732-1809) și-a petrecut ultimii doisprezece ani ai vieții sale în Gumpendorf, în acel moment un sat periferic de la Viena. După ce și-a cumpărat casa între două perioade de ședere în Anglia, a extins-o cu un etaj, în vârstă de 65 de ani în 1797. Aici a murit la 31 mai 1809. Pentru a marca aniversarea a 200 de ani de la moartea sa, expoziția permanentă din Haydnhaus a fost complet reproiectat. Grădina a fost reconstruită în conformitate cu modelele istorice și este acum accesibil vizitatorilor pentru prima dată - o oază verde în zona construită a Mariahilferstrasse.

Casa memorială a lui Johann Strauss fiul

În 1867, în acest apartament, Johann Strauss a compus valsul de renume mondial „Dunarea Albastră”, "imnul național neoficial" al Austriei! Strauss a trăit șapte ani la Praterstrasse, apoi pe o stradă suburbană vieneză la modă și elegantă. Instrumentele, mobilierul și tablourile sale ilustrează munca lui Strauss ca compozitor, muzician și dirijor, dar întreaga prezentare îl aduce pe Strauss aproape de noi și în privat, un bărbat care s-a căsătorit de trei ori, un entuziast la biliard și cărți și un caricat.

În data de 30 octombrie 2018, cu ocazia Zilelor Școlii, clasa noastră împreună cu doamna profesoara de româna a organizat un concurs cu personaje literare din basme și povești, dar nu orice fel de concurs, ci unul cu dovleci. Fiecare copil individual sau cu un partener, și-a prezentat personajul în detaliu spunând de ce l-a ales, dacă îl reprezintă sau nu, de îi place așa de mult personajul ales.

Pe dovleci am putut observa numeroase personaje cunoscute. Micul Print sau Apolodor au fost pe majoritatea dovlecilor, dar au mai aparut și Mihai Eminescu sau Casper, fantoma prietenoasă, Olguța și bunicuțul ei și personajele din cartea *Chemarea străăbunilor*.

După ce fiecare și-a spus povestea despre dovleacul său, am mers cu toții afară în părculețul din fața școlii și ne-am așezat dovleci printre brazii ce erau acolo și am făcut multe poze.

Mi-a plăcut aceasta activitate și mi-a lăsat un sentiment foarte plăcut, deoarece fiecare copil s-a implicat în acest proiect și toți au căutat informații și s-au străduit să picteze sau să sculpteze personajul ales. Doamna profesoară a fost de asemenea fericită să vadă ce am putut realiza cu niște dovleci.

Activitate cu dovleci

Ardelean Ana

Am realizat această activitate în „Săptămâna Altfel”, împreună cu elevii din clasa a V-a și cei din clasa a VIII-a, realizând pe fiecare dovleac un personaj literar.

Activitatea s-a realizat în clasă, având ca spectatori elevii din clasa a VIII-a. Fiecare dintre noi și-a prezentat și caracterizat personajul ales. Unii au decis să își aleagă un partener pentru realizarea dovlecilor, sculptând sau pictând un personaj din operele literare cunoscute sau din cele studiate la orele de română. La finalul activității am mers în parcul din fața școlii, unde am așezat dovleci și am făcut fotografii. Când ne-am întors în clasă, am avut fiecare o surpriză oferită de elevii clasei a VIII-a. Fiecare a primit o diplomă pentru creativitatea de care a dat dovadă în confecționarea dovlecilor. Această activitate m-a impresionat și mi-a oferit un sentiment de euforie, căci cooperând și folosindu-ne

creativitatea am reușit să organizăm o activitate atât de frumoasă.

Redacția

Redactori: Elevii clasei a VI-a C.N.D.V.

Responsabili număr: Ardelean Ana, Petrovan Rareș, Grigor Camelia

Design: Lozbă Raluca

Profesor coordonator: prof. dr. Raluca Lozbă

ISSN: 1844-4709